

РЕШЕНИЕ

№ 940

гр. Варна, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

при участието на секретаря Галина Г. Славова
като разгледа докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно гражданско дело № 20223100501115 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 196 ГПК /отм./.

Образувано е по **въззивна жалба с вх. № 263653 от 28.03.2022 г.**, депозирана от Ж. ИВ. Д., ЕГН: ***** срещу Решение № 260143 от 7.03.2022 г., постановено по гр. д. № 3454/2004 г. по описа на Районен съд – Варна, с което е отхвърлена подадената от жалбоподателката молба от 15.09.2021 г. за поправка на очевидна фактическа грешка по реда на чл. 192, ал. 2 ГПК /отм./ в решение № 138 от 12.01.2007 г., постановено по гр. д. № 3454/2004 г. по описа на Районен съд – Варна, като навсякъде в съдебното решение процесният имот бъде посочен като „имот пл. № 6 на ул. „Сан Стефано“ № 7“ вместо погрешно посочения „имот пл. № 7 на ул. „Сан Стефано“ № 7“.

В депозираната въззивна жалба се излагат доводи за неправилност на първоинстанционното решение. Жалбоподателката счита за неправилен извода на съда, че е направено уточнение на границите на процесния недвижим имот. Твърди, че уточнението касае незаявена искова претенция относно имот пл. № 7. Въззивницата сочи, че не е съгласна с изводите на ВРС за липса на очевидна фактическа грешка, като сочи, че такава грешка се

установява от диспозитива на съдебния акт, доколкото подадената и вписана искова молба касае имот пл. № 6. Няма въведен впоследствие в процеса допълнително нов предмет на правото на собственост, а именно пл. № 7 и съдът не е имал основание, постановявайки решението си, да се произнесе с диспозитива на съдебния акт досежно имот пл. № 7, описвайки го по номер, така, както не е бил заявяван в първоначалната искова молба. Такава искова молба и не е била вписана. Намира, че е налице несъответствие между диспозитива на съдебното решение и описания в исковата молба имот. Моли за отмяна на решението, както и за уважаване на молбата на страната за допускане на поправка на очевидна фактическа грешка.

В законоустановения срок е депозиран писмен отговор от страна на ДП „Български спортен тотализатор“ – София, чрез адв. А.М.а. В същия се излагат доводи за неоснователността на жалбата. Излага доводи, че не е налице очевидна фактическа грешка в първоинстанционното решение, което е преминало въззивен и касационен контрол. Намира, че молителката няма интерес от депозиране на молбата за поправка на очевидна фактическа грешка доколкото към настоящия момент не притежава имот в сградата, находяща се на ул. „Сан Стефано“ № 7. Сочи, че производството по реда на чл. 247 ГПК няма за цел да замести или да отмени формираната воля на съда, до какъвто резултат би могло да се стигне по пътя на инстанционния контрол на решението по същество на спора. Счита, че не е налице противоречие между формирана воля на съда в мотивите и в диспозитива на съдебния акт, поради което и молбата за поправката му по реда на чл. 247 ГПК намира за неоснователна. Моли за потвърждаване на обжалваното решение.

В законоустановения срок по чл. 263 ГПК не е депозиран писмен отговор на въззивната жалба от М. ИВ. Ж..

В проведеното открито съдебно заседание въззивницата, редовно уведомена, явява се лично. Моли за отмяна на атакуваното решение и уважаване на молбата за поправка на очевидна фактическа грешка.

Въззиваемият, ДП „Българско спортен тотализатор“ – София, редовно уведомен, не се представлява. Процесуалният му представител депозира молба, в която поддържа подадения писмен отговор и моли въззивната жалба да бъде оставена без уважение.

Въззиваемият, М. ИВ. Ж., редовно уведомен, не се явява, не се представлява. Особеният му представител е депозирал молба, в която се изразява становище за основателността на жалбата. Моли за отмяна на обжалваното решение.

Настоящият съдебен състав, като съобрази становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предметът на производството е очертан в петитума на предявения иск от „Български спортен тотализатор – централна дирекция – София“ срещу Ив. Ж. Ив., Д.В. Ив. и Ж. ИВ. Д. за приемане за установено в отношенията между страните, че ответниците не са собственици на описания в т. 1 от нотариален акт № 7, том I, рег. № 830, дело № 50 от 21.02.2002 г. на нотариус О.Ш., магазин, находящ се в гр. Варна, ул. „Сан Стефано“ № 7, със застроена площ от 58.50 кв. м., ведно с общите части от сградата и правото на строеж върху дворно място, представляващо имот пл. № 6, кв. 60 по плана на осми район в гр. Варна.

Производството по гр. д. № 3454/2004 г. по описа на Районен съд – Варна е образувано след постановяване на определение от 2.08.2004 г. по ч. гр. д. № 775/2004 г. по описа на Окръжен съд – Варна, с която е отменено определението по гр. д. № 79/2003 г. по описа на Районен съд - Варна за прекратяване на производството, доколкото е прието, че с направеното искане не се променя предмета на спора, а се цели актуализиране на описанието на имота, тъй като първоначално посоченият нотариален акт е бил изменен с нотариален акт № 25 от 4.12.2001 г. на същия нотариус досежно въпросния номер на имота, поради което отстраняването на очевидната фактическа грешка било потвърждение, че се касае за един и същ имот.

С решение № 138 от 12.01.2007 г., постановено по гр. д. № 3454/2004 г. по описа на Районен съд – Варна е уважен предявеният от „Български спортен тотализатор – София“ иск за приемане за установено в отношенията между страните, че ответниците – Ив. Ж., Д. Ив. и Ж.Д. не са собственици на магазин, находящ се на приземния етаж на жилищна сграда в гр. Варна, ул. „Сан Стефанов“ № 7 със застроена площ от 58.50 кв. м., състоящ се от търговска зала, санитарни възли, складова част, при граници на магазина: ул. „Сан Стефано“, калкан, вътрешен двор, стълбищна клетка с проход до нея, както и 0.0588 % ид. ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху дворното място, съставляващо имот пл. № 7 в кв. 60 по плана на 8-ми микрорайон на гр. Варна, на основание чл. 97, ал. 1 ГПК /отм./. Със същото решение е отменен констативен нотариален акт за собственост върху недвижим имот № 7, том I, рег. № 830, дело № 50 от 21.02.2002 г. на нотариус О.Ш., поправен с нотариален акт № 25, том V, рег. № 8163, дело № 807 от 2001 г., на нотариус О.Ш. и нотариален акт № 185, том III, рег. № 3425, дело № 482 от 2004 г. на нотариус Д.Ст., в частта за недвижим имот, представляващ магазин, находящ се на приземния етаж на жилищна сграда в гр. Варна, ул. „Сан Стефанов“ № 7 със застроена площ от 58.50 кв. м., състоящ се от търговска зала, санитарни възли, складова част, при граници на магазина: ул. „Сан Стефано“, калкан, вътрешен двор, стълбищна клетка с проход до нея, както и 0.0588 % ид. ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху дворното място, съставляващо имот пл. № 7 в кв. 60 по плана на 8-ми микрорайон на гр. Варна, на основание чл. 431, ал. 2 ГПК.

В мотивите на решението е посочено, че въпросът за допустимостта на производството е разрешен с определение № 548 от 29.12.2002 г. по гр. д. №

397/2002 г. на ВКС и определение от 2.08.2004 г. по ч. гр. д. № 775/2004 г. на Окръжен съд – Варна.

Първоинстанционното решение по гр. д. № 3454/2004 г. по описа на Районен съд – Варна е било потвърдено с влязло в сила решение от 7.04.2011 г., постановено по в. гр. д. № 2142/2007 г. по описа на Окръжен съд – Варна.

На 15.09.2021 г. Ж.Д. е депозирала молба за поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на първоинстанционното решение, като навсякъде в съдебното решение вместо посочения имот пл. № 7, да се чете имот пл. № 6. Сочи, че не е искана промяна в исковата молба, нито пък била вписана такава за имот с пл. № 7.

В отговора на молбата ДП „БСТ“ е посочил, че същата е недопустима, евентуално – неоснователна. Сочи, че по реда за поправка на очевидни фактически грешки е недопустимо да се подменя волята на съда. Счита, че след преобразуване на делото в гр. д. № 3454/2004 г. по описа на Районен съд – Варна е уточнена претенцията, а именно, че е поправена очевидна фактическа грешка с нотариален акт № 25, том V, рег. № 8163, дело № 807 от 2001 г., на нотариус О.Ш., като се касае за имот пл. 7, а не за първоначално посочения – пл. № 6. Намира, че молбата е депозирана от лице без правен интерес, доколкото към настоящия момент молителката не притежава имот в сградата на ул. „Сан Стефано“ № 7. Моли молбата да бъде оставена без уважение.

С обжалваното решение № 260143 от 7.03.2022 г., постановено по гр. д. № 3454/2004 г. по описа на Районен съд – Варна, съдът е оставил без уважение молбата, като е приел, че не е налице очевидна фактическа грешка в решение № 138 от 12.01.2007 г., постановено по гр. д. № 3454/2004 г. по описа на Районен съд – Варна, досежно планоснимачния номер на имота.

Настоящият състав на Окръжен съд - Варна напълно споделя изложените от Районен съд - Варна мотиви, като за яснота на изложението следва да се посочи следното:

Съдът в мотивите на решението, при формиране на фактическите констатации е обследвал всички представени документи за собственост, както и допуснатото в о. с. з. от 11.03.2005 г. уточнение на границите на имота по скица, находяща се на гърба на л. 12 от гр. д. № 632/2002 г. на ВРС. Въз основа на анализа на документите за собственост, съдът навсякъде в мотивите на решението, относно правните изводи на същество на спора, както и в диспозитива на съдебния акт, е посочил, че имотът, в който е построен процесният магазин е с пл. № 7.

Съобразно трайната съдебна практика, очевидна фактическа грешка е всяко несъответствие между действителната воля на съда и тази, която е изразена в диспозитива на постановения съдебен акт /в този смисъл - Решение № 11 от 21.01.2021 г. на ВКС по гр. д. № 3593/2019 г., IV г. о., ГК и други/. На

поправка подлежи само очевидна фактическа грешка в постановения от съда диспозитив – актът, който се ползва със сила на присъдено нещо.

Видно от решението на Районен съд - Варна, липсват мотиви за възприемане на процесния имот, в който е изграден магазина като пл. № 6. Навсякъде в мотивите, както и в диспозитива, имотът е посочен като такъв с пл. № 7, поради което не е налице и несъответствие между формираните мотиви и диспозитива на съдебното решение.

Вън от горното и само за пълнота на изложението, следва да се посочи, че доводите на въззивницата за липсата на вписване на исковата молба по отношение на имот с пл. № 7, както и тези за произнасяне от страна на съда по незаявена искова претенция, не могат да доведат до различен извод от гореформирания. Това разбиране следва от обстоятелството, че в настоящото производство, както вече се изясни, съдът следи единствено за несъответствие между формираната воля, обективирана в мотивите и диспозитива на съдебния акт, като е недопустимо същата да се изменя, каквато възможност би била налице при инстанционния контрол при обжалване на решението по същество, който в случая е приключил с влязлото в сила решение по в. гр. д. № 2142/2007 г. по описа на Окръжен съд – Варна.

С оглед на горното, съставът на съда приема, че не е налице несъответствие между формираната от съда воля и нейното отразяване в диспозитива на решението, поради което обжалваното решение на Районен съд – Варна се явява правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260143 от 7.03.2022 г., постановено по гр. д. № 3454/2004 г. по описа на Районен съд – Варна.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в тридесетдневен срок от връчването му на страните по реда на чл. 218 а ГПК /отм/.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____